

Rätt sabbatsfirande

Nyckelverser: "Han sade till dem: Sabbaten är till för människan, inte människan för sabbaten. Därför är Människosonen också sabbatens Herre."

Markus 2:27,28

**Utvalda bibelställen:
Markus 2:23-28**

Det fjärde budet som Gud gav Israel var: "Kom ihåg sabbaten, så att du helgar den. ... På den skall du inte utföra något arbete." (2 Mosebok 20:8–11). Gud förklarade budets innebörd och sade: "Det skall vara ett tecken mellan mig och er i alla era generationer, så att ni skall veta att jag är Herren som helgar er." 2 Mosebok 31:13,14

Genom profeten Jesaja gav Gud en djupare innebörd åt detta bud och förklarade: "Om du kallar sabbaten en fröjd och Herrens heliga dag ärad, och om du hedrar den genom att inte gå dina egna vägar och söka ditt eget nöje eller tala tomma ord, då skall du finna din glädje i Herren." Jesaja 58:13,14

Syftet med denna enda vilodag varje vecka var inte enbart fysisk vila, utan, vilket är ännu viktigare, den var avsedd, som förklaras genom profeten Jesaja, att vara en dag för att tänka på Gud och ära honom med glädje. Inget bud gavs av Jesus eller apostlarna till församlingen angående sabbatsdagen. Som Paulus skrev: "Ni står inte under lagen, utan under nåden." Romarbrevet 6:14,15

Vid tiden för Jesu första ankomst hade dock många judiska religiösa ledare blivit formalister och lade större vikt vid de bokstavliga buden än vid deras djupare innebörd. I denna lektion hade fariséerna anklagat Jesu lärjungar för att ha brutit mot sabbaten, eftersom de, när de gick genom ett sädesfält och var hungriga, hade gnuggat några korn mellan händerna för att äta dem. Lukas 6:1,2

Jesus överträdde inte sabbatsbudet och lärde inte heller andra judar att göra det. Han var jude och skyldig att hålla sabbaten. Han motsatte sig dock meningslösa feltolkningar av Guds bud. Följaktligen förklarade Jesus i denna lektion att "sabbaten är till för människan".

Ordet "sabbat" betyder vila. På ett annat ställe skrev Paulus: "Vi som har trott går in i vila." (Hebreerbrevet 4:3). Det är en vila i tro och förtröstan på Herren, och inte den bokstavliga fysiska vilan som judarna hade. Aposteln fortsätter: "Det återstår alltså en vila för Guds folk. Ty den som har gått in i sin vila, han har också upphört med sina egna gärningar, såsom Gud med sina. Låt oss därför sträva efter att gå in i den vilan, så att ingen faller genom samma exempel på otro." Hebreerbrevet 4:9-11

Vid första anblicken låter det motsägelsefullt att "sträva" för att "komma in i vila". Men det finns en viktig sanning i denna uppmaning. Denna vila är en som vi kommer in i genom att dagligen sträva efter att utveckla fullständig tro på Gud och beroende av honom. Det är en vila av fullt förtroende för Guds löften, grundad på kunskap, tillit och lydnad. Tack vare vårt förhållande till Gud genom hans Son, Jesus Kristus, vår Herre, kommer vi att finna andlig styrka i denna vila.

En sådan vila kommer att stå i proportion till vår tro på Gud och på alla hans löften. För Herrens efterföljare bör därför varje dag vara en sabbat eller vilodag, i den ytterligare bemärkelsen att vi med glädje tänker på och hedrar Herren i alla våra tankar, ord och handlingar.